

(явашъ). Не по-малко се съе и втория, известен още подъ името „бакъръ-ренги“, който е по-силенъ и дава същото количество листа, както и първия. Кърджалията най-много се съе. И двата първи сортове съ по-вече производителни отъ колкото енидженския тютюнъ, който е сътъ въ Бинкосъ, нъ по причина че дава по-малко, макаръ и отъ много добро качество, и защото не е можаль да си спечели една възнаградителна цѣна, затова пакъ е изоставенъ. Тъй че достатъчно е да се обработва по-добръ мѣстнитѣ сортове и да се подобри начина на сушене листата, за да се реномира огражга, като по-добъръ производителъ на тютюнъ; а въвеждането на по-добри сортове да стане постепенно, съ прѣварителни опити и когато бѫдатъ заинтересувани купувачите на тютюнъ съ тютюнопроизводителни мѣста на окръга. Мѣстнитѣ търговци не съ обръщали толкова внимание върху сортовете, отъ колкото върху качеството на листата, зависимо отъ начина на сушенето и запазването имъ.

7) Постояннитѣ купувачи на тютюня, произвежданъ въ Сливенско, съ мѣстнитѣ фабрики. Цѣната, на която тѣ го купуватъ, е била прѣди врѣме 1·20 до 1·60 л. оката, а сега е спаднала на 1 л. до 80 ст.; спадването и покачването зависи отъ качеството на тютюния, нъ не малко и отъ съгласието и умѣнието на селяните да се запазятъ отъ игритѣ, които търговците вършатъ, за да я докаратъ понѣкога съвършенно ниско — до 50 ст. оката. Отъ тѣзи игри на търговците, които иматъ за слѣдствие низките цѣни на тютюния, селяните лесно могатъ да се избавятъ, като отъ една страна подобрятъ качеството на тютюните си и отъ друга, като работятъ въ съгласие помежду си, когато се извършва продажбата на тютюните. За още по-пълното обезпечаване на тютюнопроизводителите отъ търговската спекула, нужно е също и една законна наредба за отваряне единъ видъ пазари за тютюните и измѣнението на тѣзи постановления отъ закона, които стѣсняватъ само тютюнопроизводителя, безъ да прѣслѣдватъ нѣкоя полѣзна цѣль за държавата. Тъй напр. постановлението на за-